

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXXI. — Izdan in razposlan dne 15. aprila 1902.

Vsebina: (Št. 72 in 73.) 72. Razglas o dopustilu z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Dornbirna v Lustenau. — 73. Razglas o dopustilu z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Linca v Kleinmünchen.

72.

Razglas ministrstva za železnice z dne 24. marca 1902. l.

o dopustilu z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Dornbirna v Lustenau.

C. kr. ministrstvo za železnice je na podstavi in po določitih zakona o železnicah nižega reda z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) v porazumu z udeleženi c. kr. ministrstvu in s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom po pogojih in načinih, bliže ustanovljenih v naslednjem, občinama Dornbirn in Lustenau dodelilo zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Dornbirna v Lustenau.

§. 1.

Za dopuščeno železnico uživata koncesionarki finančne ugodnosti, navedene v členu V skraja omenjenega zakona.

Doba v členu V., lit. d) zgoranjega zakona omenjenih oprostil od davka se ustanavlja na 15 let, računaje od današnjega dne.

Gledé kolkovnine od voznic za osebe naj velja določilo v členu XX., odstavku drugem spredaj navedenega zakona.

§. 2.

Koncesionarki sta dolžni, gradnjo skraja označene železnice dokončati najpozneje v enem letu računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu in pa po njej tudi vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bosta držali zgoranjega roka za gradnjo, morata koncesionarki dati zagotovilo, položivši 5000 K varščine v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdelata dopuščeno železnico, se dodeljuje koncesionarkama pravica razlastitve po določitih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je koncesionarkama dodeliti tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti, in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni kòristi.

§. 4.

V kolikor bi se v napravo dopuščene železnice rabile javne ceste, morata koncesionarki dobiti privolilo tistih, ki so dolžni vzdrževati té ceste,

oziroma tistih oblastev ali organov, ki imajo po veljajočih zakonih pravico dajati privolilo v rabo ceste.

§. 5.

Koncesijonarkama se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati vsebine te dopustilnice in pa tehniških dopustilnih pogojev, ki jih postavi ministrstvo za železnice, pa tudi semkaj merečih zakonov in ukazov, zlasti zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), v kolikor so ti po določilih v odstavku B zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) uporabni za male železnice, potem zakonov in ukazov, ki se morebiti dadó v bodoče, naposled pa še tega, kar ukažejo ministrstvo za železnice in sicer poklicana oblastva.

§. 6.

Koncesijonarkama se priznava pravica, da smeta s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih postavi ta, narediti delniško družbo, katera naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesijonark.

Izdaja prednostnih obligacij je izključena.

Koncesijonarkama pa se daje pravica, izdati prednostne delnice, ki uživajo gledé obrestovanja in razdolžbe prednost pred osnovnimi delnicami, do zneska, ki ga ustanovi državna uprava.

Dividenda, ki gre prednostnim delnicam, predno nastopi za osnovne delnice pravica do dividende, pri čemer pa ne bodi doplačil iz donosov poznejših let, se ne sme odmerjati više nego s štirimi in polovico odstotka.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštevši nabavo vozil in pa dotacijo glavnične reserve, in se izkažejo, kakor gre, prištevši interkalarne obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakoršni drugi stroški.

Ako bi bilo po porabi odobrene napravne glavnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če privoli državna

uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je v času, dokler bode trajalo dopustilo, odplačati po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih in prednostnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 7.

Koncesijonarki sta dolžni, po železnici dati vožnjo zastoj podčastnikom in ordonancam, ki so vsak čas v službi.

O natančnejših načinih, kako naj se to godi, se je dogovoriti s pristojnimi vojaškimi oblastvi.

Koncesijonarki sta dolžni, oddajaje službe oziirati se v zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojsstva, vojne marine in deželne brambe.

§. 8.

Kadar bi vsled svečanosti, krdelnih pohodov, parad, potem napravljanja kanalov, polaganja cevovodov itd. oblastva štela, da je začasno ustaviti obrat po kakem kosu dopuščene železnice, tedaj morata koncesijonarki brez upora slušati dotične naredbe oblastev, ne zahtevajoč nobene odškodnine za izgubo, ki jima nastane s tem, da se obrat začasno ustavi.

§. 9.

Državni uradniki, nameščenci in služabniki, ki po ukazilu oblastev, nadzirajočih upravo in obrat železnic, ali pa v obrambo koristi države rabijo železnico vsled dopustila ali iz dohodarstvenih ozirov in se izkažejo z uradnimi potrdilnicami, ki jih v njih poverilo izdaje c. kr. ministrstvo za železnice, se morajo prevažati s potno prtljago vred brezplačno.

§. 10.

Koncesijonarki sta dolžni, pošto in pa služnike poštné in telegrafske uprave prevažati z vsemi v voznem črtežu navedenimi vlaki.

Za to opravilo in pa za druge opravila v namene poštnega zavoda smeta koncesijonarki zahtevati primerno odplato, ki se določi z dogovorom.

Dopisi, ki se gledé uprave male železnice pišejo med ravnateljstvom ali predstojništvom malega železniškega podjetja in med podrejenimi mu organi ali pa med temi samimi, se smejo prevažati po služnikih železničnega zavoda.

§. 11.

Koncesijonarki sta dolžni, skrbeti za oskrbo svojih uslužbencev v onemoglosti in starosti in njihove družine in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železnično podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesijonarki, kakor pri blagajnici imenovane zveze.

§. 12.

Koncesijonarki sta dolžni, na zahtevo ministrstva za železnice podati pravočasno statistične izkaze, potrebne za sestavo letne železniške statistike.

§. 13.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na šestdeset (60) let, računaje od današnjega dne, ter mine po preteku tega roka.

Državna uprava smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roka izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §. 11 lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 14.

V §. 8. zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) ustanovljena državna pripadna pravica ne veljá gledé dopuščene železnice.

§. 15.

Koncesijonarki nimata pravice, obrat dopuščene železnice prepuščati tretjim osebam, razen ako je v to izrečno privolila državna uprava.

§. 16.

Državna uprava ima pravico prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po

vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

§. 17.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, se pridržuje državni upravi pravica, poprijeti se zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Witek s. r.

73.

Razglas ministrstva za železnice z dne 9. aprila 1902. l.

o dopustilu z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Linca v Kleinmünchen.

C. kr. ministrstvo za železnice je na podstavi in po določilih zakona o železnicah nižega reda z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), v porazumu z udeleženi c. kr. ministrstvi in s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom po pogojih in načinih, bliže ustanovljenih v naslednjem, družbi za cestno železnico in elektriko Linc—Urfahr v Lincu dodelilo zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Linca v Kleinmünchen.

§. 1.

Za dopuščeno železnico se dodeljujejo družbi finančne ugodnosti, navedene v členu V skraja omenjenega zakona.

Doba v členu V., lit. d) zgoranjega zakona omenjenih oprostil od davka se ustanavlja na 15 let, računaje od današnjega dne.

Gledé kolkovnine od voznic za osebe naj velja določilo v členu XX, odstavku drugem spredaj navedenega zakona.

§. 2.

Družba je dolžna, gradnjo skraja oznamenjene male železnice dokončati najpozneje v enem letu računaje od današnjega dne, in dodelano železnico

izročiti javnemu prometu in pa po njej tudi vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo do 30. dne aprila 1957. l.

Da se bode držala zgoranjega roka za gradnjo, mora družba dati zagotovilo, položivši 6000 K varščine v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novi varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se smé izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdela dopuščeno malo železnico, se deljuje družbi pravica razlastitve po določilih dotednih zakonitih predpisov.

Isto pravico je družbi dodeliti tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti, in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih prava v javni koristi.

§. 4.

V ostalem je smatrati početkom oznamenjeno malo železnico za celokupno sestavino podjetja z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Linca v Urfahr in od tod na Pöstlingberg, ki je predmet razglasa c. kr. ministrstva za železnice z dne 30. aprila 1897. l. (drž. zak. št. 121).

Potemtakem naj §§. 4 do vštévši 14 nazadnje imenovanega razglasa odslej veljajo za vse železniške proge družbe z merilom,

1. da se §. 6, alineja 2 razveljavi in se družbi za cestno železnico in elektriko Linc—Urfahr v Lincu dodeli pravica po pogojih in načinih, ki jih ustanovi državna uprava, izdati prednostne oblige-cije do najvišega zneska, ki ga določi državna uprava,

2. da je imenovana družba dolžna na zahtevo c. kr. ministrstva za železnice podati pravočasno statistične izkaze, potrebne za sestavo letne železniške statistike,

3. da je imenovana družba dolžna plačati stroške za priredbe, pogojene z ustanovitvijo in obratom svojega podjetja, v varstvo nemotene obrata ob času dopustila posameznih prog že obstoječih telegrafskih in telefonskih vódov, zlasti tudi stroške za eventualno preložitvev teh vódov, in

4. da je družba dolžna skrbeti za oskrbo svojih uslužbencev v onemoglosti in starosti in njihove družine ter v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železnično podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za družbo, kakor pri blagajnici imenovane zveze.

Witteck s. r.